

QUI HA NASCUT PER ASE...

L'ase Mústic, estava al estabie rumiant, com rumien les bèsties que creuen ésser quelcom més. Ves, perquè m'haig de veure així, quan jo soc un burro savi.

Encertà a passar el vell encantador i li digué:

—Feu-me la mercè de convertir-me en ho-

me, que jo no mereixo ésser bèstia, quan n'hi ha tants que van pel món essent jo més savi que ells.

—Molt bé, Mústic; ja que tú ho vols, et complauré, però amb la condició que has de posar criteri; ésser prudent i modest; no traspassar el portal de l'indiscreció, i reco-

neixet tú mateix.

Tal con volia en Mústic, el vell el convertí en guerrer, essent admes a les tropes del gran Matahotot qui li concedí la comanda d'un bon estol de gent. Ell, plè d'orgull i creient-se un heroic acceptà el càrreg, però sense pensar que la desfeta fou inmensa i els

homes que duia foren morts o bé fets presoners. Al fugir sense armes, vegeren que duia unes orelles llargues que feien cruixir. Allavors varen fer-se càrreg que la derrota era per culpa d'un burro. El coronel li digué: —Quedeu fóra dels meus braus soldats, doncs per ésser tan animal, burro, us trec i ancu-

a escampar la boira, que no sou guerrer.

El desgraciat Mústic, amb el sac i sarró a l'espatlla creuà per camins, disposat anar a cercar a n'el vell, doncs vegé que al món no hi podia fer altra cosa. El bon encantador li digué amb veu carinyosa:

—Tú t'ho has perdut: no has complert

res de lo que vareig manar-te: ni modèstia ni discreció, ni humilitat: de valent i guerrer se n'ha de venir de mena...

Abaixà el cap en Mústic respongué:

—Cert, avi; veig que en el món no hi he vingut per res més que per ésser lo que realment soc. Qui ha nascut per ase...